

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 31 decembrie 2016, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **2 Ioan 1:1-2**: „Prezbiterul, către aleasa Doamnă și către copiii ei, pe care-i iubesc în adevăr – și nu numai eu, ci toți cei ce cunosc adevărul – pentru adevărul acesta care rămâne în noi și care va fi cu noi în veac”.

3 Ioan 1:3: „A fost o mare bucurie pentru mine când au venit frații și au mărturisit că ești credincios adevărului și că umbli în adevăr”.

1 Ioan 5:20: „Știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat pricepere să cunoaștem pe Cel ce este adevărat. Și noi suntem în Cel ce este adevărat, adică în Isus Hristos, Fiul Lui. El este Dumnezeul adevărat și viața veșnică”.

Lăudat și cinstit să fie Domnul și Dumnezeu nostru pentru ceea ce a fost citit și am auzit. Este atât de puternic ceea ce a fost spus pe scurt în aceste versete biblice și noi să ținem pasul în interiorul nostru cu vestirea, să primim și să ne regăsim în Cuvânt.

Este minunat că noi putem trăi împreună înaintea lui Dumnezeu această ultimă a zi a anului. Fie că ne privește pe noi personal sau Împărăția lui Dumnezeu, noi ne uităm în urmă și putem accentua: doar dacă scoatem în relief ceea ce a făcut Domnul în viața noastră atunci Îi vom putea cânta și mulțumi. Dacă am scoate în relief toate încercările și tot ce ne-a lovit atunci noi toți am avea greutăți în a-I mulțumi și lauda pe Domnul. Să aruncăm orice povară, să ne încredem în Domnul și să știm că El ne poartă pe noi și povara care o avem de purtat.

Vă salut călduros. Noi suntem în legătură cu Domnul și unii cu alții și suntem mulțumitori că Cuvântul ceasului este vestit în toate popoarele și în toate limbile. Așa cum am amintit, în niciun an de mai înainte n-au fost făcute atât de multe călătorii misionare ca în acest an. Am fost în douăsprezece țări diferite. Câteodată am călătorit chiar de

două ori pe lună. Mă gândesc la ultimele călătorii: o dată în Guadalupe, înapoi, și apoi în Bangkok. Când m-am urcat în avion în Zürich și m-am uitat pe monitor erau afișate distanța, 9.442 km și timpul zborului, 11 ore și 48 minute. Dacă te gândești cât de simplu a devenit să faci călătorii pe întregul pământ și ce repede trec 11 ore și 48 de minute! Ai timp să asculți predicile fratelui Branham, ai timp să citești în Biblie, pur și simplu să răscumperi timpul oriunde te-ai afla. Apoi conferința din Orientul Îndepărtat unde s-au adunat frații din Burma, Nepal, Cambodgia și nordul Indiei. Acolo s-au adunat frați din toate țările ca să asculte Cuvântul Domnului. Astăzi doresc să-l invit pe fratele Taty, care m-a însoțit în cele mai multe călătorii din Africa, ca să dea mărturie. De asemenea fratele Helmuth Miskys m-a însoțit în Africa, și el a amintit călătoriile din anul care tocmai se încheie, șase adunări din Republica Congo în care au fost botezate 945 de persoane. Peste tot, după fiecare serviciu divin, după fiecare adunare frații au botezat. Suntem mulțumitori din tot sufletul că Cuvântul lui Dumnezeu nu se întoarce gol înapoi, ci își atinge scopul pentru care a fost trimis. Da, este puternic că și în jungla Africii există posibilitatea ca toți să urmărească vestirea, în toate triburile, în toate limbile, în toate popoarele. Minunat!

Astăzi este o adunare de încheiere de an și de aceea doresc să scot în relief unele lucruri. Salaturile le-am transmis și doresc ca toți frații care ne-au scris vreun E-mail să știe că eu am citit fiecare E-mail și le doresc tuturor binecuvântarea lui Dumnezeu. Am întocmit o listă cu ceea ce s-a făcut în acest an și cu cei ce au luat parte la aceasta și încă mai iau parte. Prin har, putem spune că prin 114 stații de televiziune de pe întregul pământ cu ajutorul lui Dumnezeu ne îngrijim ca Cuvântul lui Dumnezeu să fie distribuit, să fie tradus în diferite limbi. Sunt 114 stații de televiziune sau frați din aceste țări – în diferite țări sprijinim – care lucrează în via Domnului și distribuie Cuvântul prețios al lui Dumnezeu pentru acest timp.

Aici avem o listă cu numele fraților noștri care sunt sus la balcon și traduc în diferite limbi. Toți din toate popoarele, din toate limbile să audă, și aud. Fraților din Bangkok le-am arătat cum broșurile sunt traduse în diferite limbi. Am fost copleșit și mișcat în adâncul adâncului meu că toți frații lucrează împreună, nu doar astăzi, aici

traduc în direct, ci în toate popoarele și în toate limbile dau mai departe ceea ce Dumnezeu ne-a încredințat să facem. Dumnezeu să-i binecuvânteze deosebit. Apoi îi avem pe frații noștri care se ocupă de partea tehnică. Și pentru aceasta suntem mulțumitori din toată inima. Dumnezeu să-i binecuvânteze.

Da, unde este scumpul nostru frate Eric Schmidt, dirijorul corului? El muncește mult, exersează cu instrumentele și cu corul. Vă spun adevărul, eu îi prețuiesc pe tinerii care participă în adunare, indiferent ceea ce ei fac. Fiți în legătură cu adunarea începând din copilăria și tinerețea voastră, fiți în legătură cu Dumnezeu și puneți umărul la ceea ce se lucrează în biserică. Când eram tânăr de fiecare dată mergeam la adunare împreună cu părinții, și pentru mine adunarea era un serviciu divin și cel mai important lucru din viață. Dumnezeu să-l binecuvânteze deosebit pe dirijorul nostru, fratele Eric Schmidt.

Apoi le avem pe surorile noastre care lucrează în birou și sunt înzestrate cu cunoașterea diferitelor limbi. Fie că este vorba de germană, rusă, engleză, franceză, putem sluji în limbile cunoscute. Le avem pe surorile noastre care se ocupă de cazarea oaspeților pentru ca toți să fie cazați potrivit. Putem fi mulțumitori și sperăm că toți sunt mulțumiți de felul cum se întâmplă la Centrul de misiune. Apoi avem o listă scurtă a tuturor fraților și surorilor care ne ajută aici la Centrul de misiune, fie la tipografie, fie la expedieri. Fiecare cu ceea ce a fost înzestrat ajută fie în interior, fie afară în grădină sau la tipografie. Îi avem pe frații noștri care se ocupă cu ordinea. Suntem mulțumitori pentru oamenii de ordine de la Centrul misionar. Îi avem pe frații care fac transportul la aeroport. Dumnezeu să-i binecuvânteze. Suntem mulțumitori pentru toți frații și pentru toate surorile care au pe inimă să ajute pentru ca totul să se facă cât mai bine, spre cinstea lui Dumnezeu. Doresc ca toți să se simtă bine. Le mulțumim surorilor noastre care cântă tot timpul. Mulțumim pentru toți care participă și au parte de serviciul divin.

Este fratele nostru Jean Claude în mijlocul nostru sau a trebuit să se întoarcă? Dumnezeu să te binecuvânteze. El poate vorbi. Dumnezeu este în stare să-l ridice în picioare. Noi ne-am rugat pentru el, l-am uns cu untdelemn și a trebuit să spun: iubite Domn, atât de

sigur după ce îmi ridic brațul drept, atât de sigur dreapta Ta rămâne și menține biruința. Dumnezeu Își va confirma Cuvântul Tău.

Vă mulțumesc frumos pentru sprijinirea lucrării lui Dumnezeu. Din față nu am curajul să spun și să amintesc tot ce se expediază și nici costurile aferente. Doar broșurile expediate anul acesta au fost în greutate de 7.173 kilograme: predici ale fratelui Branham, scrisori circulare, toată literatura care stă aici la dispoziție. Acest lucru pot să-l amintesc: de la început, din anul 1966, toți frații și surorile, vorbitori de limbă germană, îndeosebi din Austria și Elveția, au fost în legătură cu noi, cu mine, cu lucrarea lui Dumnezeu și de la început au sprijinit lucrarea Domnului. În decursul anilor ni s-au alăturat și alții care, de asemenea participă cu bunurile lor pentru ca această lucrare misionară globală să poată fi împlinită, să poată avea loc. Mulțumesc frumos din toată inima pentru tot. Mulțumesc și pentru această clădire pe care o avem, că ne putem aduna nederanjați.

Fratele Mbie m-a sunat și mi-a transmis saluturi. Nu îi am notați aici pe toți aceia care ne-au sunat. Mulți frați nu ne-au scris doar E-mail-uri, ci au și sunat și ne-au urat din toată inima binecuvântarea lui Dumnezeu pentru acest sfârșit de an și următorul an. Noi, la rândul nostru, vă dorim din toată inima binecuvântarea lui Dumnezeu. Cum a fost amintit, avem posibilitatea să vestim Cuvântul și să-l distribuim.

Vreau să vă arăt câte scrisori circulare au fost scrise în decursul anilor, începând cu anul 1966. Sunt aproximativ 150 de scrisori circulare scrise. Toată lumea este informată despre ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru. Zi și noapte noi am slujit Domnului și poporului Său. Cu adevărat suntem mulțumitori că Dumnezeu ne-a dăruit putere de fiecare dată. Am înaintea mea ultima scrisoare circulară tradusă în trei limbi: engleză, germană și franceză. Îi mulțumim Domnului și pentru toți care-și folosesc timpul la traducerea scrisorilor. Scrisorile circulare stau la dispoziție traduse în română și alte limbi. Fraților și surorilor, știți voi ce înseamnă aceasta pentru mine? Aceasta îmi aduce aminte de un verset biblic din Col. 4 unde este scris ceea ce se întâmpla în zilele lui Pavel cu scrisorile circulare scrise de către apostoli. În Col. 4 este scris că scrisorile care erau citite acolo, trebuiau citite apoi și în Laodicea

Citim din Col. 4:16: „După ce va fi citită această epistolă la voi, faceți așa ca să fie citită și în Biserica laodicenilor; și voi, la rândul vostru, să citiți epistola care vă va veni din Laodiceea”.

Dragi frați și surori, nu este vorba de mine, nu este vorba de fratele Branham și nu este vorba de Pavel. Este vorba ca, prin har, fiecare temă biblică să fie luminată cu multe versete biblice. Nu doar în scrisori circulare. Toți aceia care au citit cartea „Apocalipsa – o carte cu șapte peceteți?”, știți că aveți aici toate răspunsurile la întrebările care ar putea fi puse ici și colo. Despre Apoc. 10, despre Apoc. 12, 13, 14. În această carte sunt toate întrebările care ar putea fi puse și răspunsul la aceste întrebări. Cu adevărat Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima că și aceste cărți sunt traduse în alte limbi. Dragi frați și surori, la scrierea fiecărei scrisori circulare și a fiecărei cărți, lângă mine aveam Biblia și scriam. Fiecare carte și fiecare scrisoare circulară am scris-o cu mâna. În stânga mea aveam Biblia și în dreapta manuscrisul. Cu adevărat întregul timp pe care l-am avut l-am pus la dispoziția Domnului. Mai mult timp n-am avut, mai mult n-am putut face. Cu o conștiință curată pot spune că eu nu trebuie să retrag nimic. Această carte „Apocalipsa – o carte cu șapte peceteți?” am scris-o acum douăzeci de ani, în septembrie 1994, și nu trebuie să modificăm nimic. Totul poate rămâne așa cum este. Putem spune că Domnul ne-a introdus mai adânc în Cuvânt.

Sper că toți înțeleg că eu nu l-am corectat nici o singură dată pe fratele Branham. Ci pur și simplu noi ne întoarcem la Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru aceasta a fost trimis fratele Branham: să ne aducă înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu, înapoi la început. Restituirea pe care Dumnezeu ne-a pus-o la dispoziție este în legătură cu aceasta, pentru ca Dumnezeu să intre în dreptul Său cu noi, noi să intrăm în dreptul nostru divin și Biserica să devină o inimă și un suflet; pentru ca să nu fie vestită nicio învățătură străină.

Astăzi am auzit în birou, cum sunt împrăștiate diferitele învățături despre tunete și alte lucruri greșite. Permiteți-mi să v-o spun din inimă: mai întâi Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric. Nu poți amesteca lumina cu întunericul și nici adevărul cu minciuna; aceasta nu merge. Ori suntem sub inspirație divină și spunem ceea ce este în conformitate cu toată mărturia Sfintei Scripturi sau am alunecat și

suntem în explicații și răstălmăciri. De ce scrie Pavel ca toți aceia care au fost rătăciți să se lase îndreptați? Eu cred și sunt convins că este o diferență între conducătorii care rătăcesc și cei rătăciți. Problema este că toți „experții” rătăcirilor spun: „prorocul, prorocul, prorocul a zis...”, dar ei nu deschid nici măcar o dată Biblia atunci când aduc învățăturile lor străine. Ei n-au înțeles ceea ce a spus fratele Branham. Îi rog pe toți ca să înțeleagă de ce trebuie să accentuăm că în Cuvânt și în Biserică nu poate exista nici o singură rătăcire. Conform 1 Tim. 3:15, Biserica Dumnezeului celui viu este stâlpul și temelie adevărului. Biserica lui Isus Hristos este Trupul Domnului. În Trupul Domnului există doar mădulare care sunt născute din nou la o nădejde vie și prin Duhul Sfânt sunt botezate în Trupul Domnului. Nici o răstălmăcire, ci Cuvântul original al Dumnezeului nostru.

Fiți sinceri. În cazul acesta mi-o spun mie și iertați-mă că o spun în felul acesta. Domnul mi-a dăruit har ca în anul 1955 să-l aud pe fratele Branham. Voi toți știți, că eu m-am născut în regiunea Prusiei de vest, Danzig. Nici nu sunt născut în Germania. Am copilărit cu două limbi, dar Dumnezeu a călăuzit totul în felul acesta. Cum să v-o spun? Refugierea noastră a durat zece săptămâni. Rușii veneau, invadau și toți germanii trebuiau să-și părăsească gospodăriile. Printre urmările celui de-al Doilea Război Mondial au fost și cele 13 milioane de refugiați. Noi făceam parte din acele 13 milioane de refugiați, care cu caii și căruța am trecut râurile înghețate, am tot mers până am ajuns pe Lüneburg Heide și ne-am stabilit acolo. Am spus acest lucru aici și o voi afișa la intrare. O zi de mers cu caii și căruța a avut ca urmare faptul că n-am rămas să trăim în Estul Germaniei, ci în Vestul Germaniei. O singură zi de mers cu caii și căruța, poate au fost 20-22 de kilometri mai departe. Niciun om n-a știut că țara va fi împărțită, niciun om n-a știut ce va veni. Noi toți am știut doar că era iadul pe pământ. Sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial a fost îngrozitor. Nici n-ai voie să te gândești prea mult la aceasta. Dar Dumnezeu a dăruit cu adevărat har. O spun încă o dată: trei ani de zile am mers la școala profesională ca să învăț o meserie. Acolo unde se termina curtea școlii începea pădurea și acolo patrulau rușii cu mitralierele lor pe frontieră. Trei ani de zile i-am putut vedea pe ruși cum patrulau pe frontieră la marginea pădurii. În acel loc se sfârșea zona vestică și

începea zona estică. Cu adevărat de la început Dumnezeu S-a îngrijit ca să fie așa. Acum am ajuns în decembrie 2016.

Permiteți-mi ca astăzi să nu predic prea mult, ci pur și simplu să spun spre cinstea lui Dumnezeu cum a călăuzit Domnul mai departe. Începând cu 25 decembrie 1959 în casa părinților lui Alfred Borg, pe strada Inrad din Krefeld, am tradus prima predică a fratelui Branham. Cu adevărat Dumnezeu a dăruit har ca, dintr-un cerc mic de câțiva frați și surori care au ieșit din biserica pentecostală, cu ajutorul lui Dumnezeu am făcut începutul. Voi toți știți că a fost un 24 decembrie când fratele Branham a fost chemat Acasă. Spun acest lucru cu Biblia deschisă înaintea mea. În 24 decembrie 1965 scurt timp înainte de ora 23, poate era ora 22⁵⁵, l-am văzut pe fratele Branham pe norul supranatural. Era pe nor, înclinat în față. Eu am spus: „Frate Branham, tu nu ești Fiul omului. De ce te vād pe acest nor?” Eu nu știam nimic despre accidentul din 18 decembrie, dar l-am văzut pe fratele Branham ridicându-se în slavă pe norul supranatural, înclinat spre dreapta. Cu adevărat sunt mulțumitor din inimă. Apoi a venit 31 decembrie 1965. Sunt unii prezenți aici care au trăit aceasta. Au fost șapte prorocii, a fost lucrarea Duhului Sfânt. După aceea n-a venit doar vorbirea în limbi cu tălmăcire. A fost cu adevărat puternic. Puteai vedea cum s-a deschis ușa și Îngerul Domnului a intrat înăuntru. În toată viața ei mama mea nu s-a rugat cu voce tare în nicio adunare – Îngerul Domnului avea un pahar în mână și s-a oprit înaintea fiecărei persoane ca să adune rugăciunile – și prima persoană în fața căreia a pășit Îngerul a fost mama mea. Pe ea n-ai auzit-o și n-ai văzut-o niciodată. Îngerul Domnului a mers de la persoană la persoană. Mama mea a izbucnit în laude și cinste aduse Domnului. Acolo am fost adunați 120 de persoane și prezența lui Dumnezeu a fost descoperită, fără să știm că fratele Branham a fost chemat Acasă. Cu adevărat, de la început Dumnezeu S-a îngrijit de noi într-un mod supranatural ca să fim întăriți.

Apoi a venit acest lucru care trebuie să fie amintit astăzi. A venit timpul când fratele Branham a mers Acasă. În aprilie 1966 încă nu fusese tipărită nicio predică a fratelui Branham. Pe toți frații slujitori de aici îi învit mâine dimineață la mine în birou ca să le arăt predicile care mi-au fost trimise începând cu anul 1958. Așa cum i-a

fost spus pe 1 aprilie 1962 fratelui Branham: „Să nu faci călătoria la adunarea din Elveția. Întoarce-te înapoi la Jeffersonville și depozitează hrana”, și el a dat-o mai departe ca mărturie; tot așa pe 2 aprilie 1962 Domnul mi-a spus mie: „Depozitează hrana”. Pe 3 decembrie 1962 fratele Branham a repetat cuvânt cu cuvânt ceea îmi spusese Domnul și a mai spus: „Frate Frank, tu ai crezut că va veni o foamete pământească și ai depozitat alimente pământești. Dar Dumnezeu va trimite o foamete după auzirea cuvintelor Lui și hrana pe care trebuie s-o depozitezi este Cuvântul făgăduit pentru acest timp care se află în predicile înregistrate pe benzi”. Eu îi rog pe toți frații slujitori să vină ca să vadă aceste benzi pe care le-am depozitat în decursul anilor. La trei săptămâni după ce era ținută predica, eu am avut-o aici în Krefeld. Astfel noi de la început am fost introduși în ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru acest timp.

Suntem mulțumitori pentru continuitatea a ceea ce Dumnezeu a făcut. După aceea fratele Branham mi-a mai spus: „Așteaptă cu împărțirea hranei până vei primi și restul de hrană care aparține întregului”. N-o spun doar, ci a fost hotărârea lui Dumnezeu. Dumnezeu a vrut s-o aibă în felul acesta. Ne gândim și la faptul că după deschiderea peceților din martie 1963, fratele Branham n-a mai făcut nicio singură călătorie în alte țări. În iulie 1965 când a zburat în Africa de Sud în pașaportul lui a fost aplicată o ștampilă cu interdicția scrisă de a mai participa la adunări religioase; acest lucru a fost scris în pașaportul lui. Fratele Branham putea doar să meargă la vânătoare cu Sidney Jackson, care apoi mi-a spus acest lucru. Sidney Jackson mi-a dăruit pielea zebrei pe care fratele Branham a împușcat-o în ultima lui călătorie din iulie 1965, și mi-a spus: „Aceasta este o amintire de la proroc. Dumnezeu te-a folosit pe tine ca să porți mesajul mai departe. Te rog împachetează această piele de zebra și ia-o cu tine în Germania”. Această piele de zebra atârnă în sufrageria mea. Chiar și pământește, Dumnezeu S-a îngrijit. Chiar dacă sunt lucruri mărunte, de la început Dumnezeu a făcut legătura cu slujba pe care El a dăruit-o în timpul nostru prin fratele Branham și astfel putem avea parte de tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu.

Cu toții suntem într-o mare așteptare a lucrurilor pe care Dumnezeu le-a făgăduit. În acest context avem și diferite versete

biblice. Permiteți-mi să citesc un verset biblic, doar o propoziție din acest verset și sper ca toți frații și surorile care sunt noi în mijlocul nostru, cel puțin să încerce să se transpună în toate acestea ca să știe că noi am găsit legătura cu ceea ce a făcut Dumnezeu, și prin har, purtăm mesajul pe întregul pământ. Doar o propoziție din Ps. 65 care privește acest an. Ps. 65:11a: „*Încununezi anul cu bunătățile Tale*”. Cu toții putem spune un „Amin”. Tu ai încununat anul cu bunătatea Ta.

Dumnezeu S-a îngrijit de toate adunările de pe stadioane, mai ales în Africa, unde nu doar sute, ci mii s-au adunat ca să asculte Cuvântul Domnului. Și pentru că în iunie 1955 când fratele Branham a fost în Zürich a văzut o viziune – el a văzut vulturul german zburând peste Africa – unii frați sunt convinși că acest lucru se întâmplă acum, că mesajul pe care Dumnezeu l-a încredințat robului și prorocului Său este purtat în întreaga lume.

Dragi frați și surori, mai ales toți aceia care sunteți de curând în mijlocul nostru, vă rog spuneți-mi: am înțeles noi ceea ce ne-a făgăduit Domnul? Am acceptat și primit noi ceea ce a hotărât și ne-a dăruit El în acest timp, pentru acest timp? La aceasta trebuie doar să citim în Ioan 8 ceea ce a spus Domnul oamenilor atunci. Unii aveau urechi și n-auzeau. În Ioan 8:43 este scris: „*Pentru ce nu înțelegeți vorbirea Mea? Pentru că nu puteți asculta Cuvântul Meu* („Pentru că nu sunteți în stare să ascultați Cuvântul Meu” – lb. germ.)”. Cărturarii și fariseii nici măcar nu erau interesați să asculte ceea ce spunea Domnul. Ei nu făceau altceva decât să critice.

Dragi frați și surori, care sunteți de curând în mijlocul nostru, pentru voi unele lucruri spuse și vestite sunt foarte noi, dar vă rog cercetați Scripturile ca să vedeți dacă așa a fost făgăduit. Cercetați Scripturile, după cum este scris în Fapte 17:10-11, că cei din Berea aveau o inimă mai aleasă și cercetau Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă ce li se spunea, este așa. Același lucru l-am făcut și noi. De când am auzit mesajul, mai ales din anul 1963, am fost atât de copleșit de deschiderea celor șapte peceti încât eu m-am pus să scriu prima carte; în anul 1963 am scris prima carte. Am fost copleșit de ceea ce a vestit foarte clar fratele Branham despre dumnezeire, despre botez.

Zilele trecute am văzut-o și de fiecare dată o vom vedea. Pretutindeni la ceremoniile lor religioase vezi ce se întâmplă, fie în biserica romano-catolică, fie la protestanți, lutherani sau ortodocși. Vezi ce se întâmplă în Rusia, îi vezi pe preoți cum stropesc apă cu busuiocul și toți se binecuvântează pe ei înșiși în numele trinității. Cine se poate binecuvânta pe sine? Doar Dumnezeu poate binecuvânta. Dacă îi întrebați pe acești oameni: ce ați spus? Ce ați făcut? „Ne-am binecuvântat”. Nu, aceasta nu merge așa! Noi vedem cum cărturarii nu ascultă de ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu, nu ascultă de ceea ce a spus Domnul în Cuvântul Său și rămân în tradițiile lor.

Cu adevărat Dumnezeu ne-a dăruit acest har ca să respectăm Cuvântul Său. Cu privire la slujba fratelui Branham: la începutul lui decembrie 1962 eram împreună cu bărbatul lui Dumnezeu. Cel mai mare bărbat al lui Dumnezeu din toate timpurile îl roagă pe un biet frate Frank căruia îi spune: „Ai putea predica în locul meu în Los Angeles? Eu nu pot merge acolo fiindcă trebuie să-mi împachetez lucrurile pentru că pe baza călăuzirii Domnului, în urma unei vedenii, trebuie să mă mut în Tucson, Arizona”. Niciodată înainte nu fusesem în Los Angeles. Dați-vă odată seama, aceasta a spus-o cel mai mare bărbat al lui Dumnezeu din toate timpurile. Slujba pe care fratele Branham a primit-o de la Dumnezeu n-a avut-o nici Moise și nici Ilie. Această slujbă a avut-o doar Domnul nostru. Îngerul Domnului i-a spus fratelui Branham: „Aceași slujbă pe care a avut-o și a împlinit-o atunci Domnul nostru cu iudeii și samaritenii, aceeași slujbă are loc acum la neamuri, ca ultim semn înaintea revenirii lui Isus Hristos”. Același lucru s-a întâmplat prin slujba fratelui Branham. Acest mare bărbat al lui Dumnezeu îl roagă pe un frate Frank să meargă în Los Angeles și să predice în locul lui oamenilor de afaceri ai evangheliei depline. Și s-a întâmplat în „Clifton Cafeteria” unde au fost adunați peste trei sute de oameni cărora le-am vestit Cuvântul, îndeosebi oameni de afaceri. Conducătorul Otis Leef era acolo. Niciodată n-am primit atâtea invitații ca în decembrie 1962, ca să mă duc în diferite biserici și să propovăduiesc Cuvântul Domnului.

De ce amintesc eu aceste lucruri? Acestea au fost o parte a călăuzirilor lui Dumnezeu în legătură cu slujba pe care Dumnezeu a dat-o fratelui Branham. Cine cunoaște citatele și amănuntele poate da

mărturie. Ceea ce i-a fost spus fratelui Branham i-a fost arătat în viziune: „Când strada pe care locuiești va fi lărgită și gardul casei tale va fi pus pe iarba din fața casei și buldozerele vor circula în susul și-n josul străzii acela este timpul când tu trebuie să te muți în Tucson, Arizona”. Acești ochi au văzut gardul așezat pe gazon, acești ochi au văzut buldozerele circulând și asfaltând strada care se lărgea. Cu adevărat Dumnezeu S-a îngrijit ca eu să devin un martor. Chiar un martor a ceea ce s-a întâmplat în 28 februarie 1963, când șapte tunete care au fost însoțite de o furtună puternică au cutremurat întreaga împrejurime. De cel puțin patru ori fratele Branham a spus că vârfurile copacilor au fost retezate și bolovanii s-au prăvălit la vale. În decembrie 1968 fratele Green ne-a condus în acel loc și ne-a arătat locul unde bolovanii erau prăvăliți la vale și vârfurile pomilor atârnau retezate. Eu personal am văzut aceasta.

Scumpi frați și surori, aceasta ar fi suficient pentru astăzi, și poate pentru totdeauna. Dar cu adevărat eu doresc ca voi să știți că noi nu facem ceva și nici nu ne jucăm de-a religia. Ci noi, prin harul lui Dumnezeu, conform planului de mântuire al Dumnezeului nostru am fost puși în slujba pe care noi acum ne-o împlinim pe întregul pământ.

Și acest lucru îl putem aminti. Ce au de adus și dovedit toți criticii care se referă la fratele Branham, dar care n-au primit nicio trimitere? Ei au avut o viață minunată, au încasat zeciuiala, și-au însușit zeciuiala Domnului și au avut o viață frumoasă. Fratele Miskys poate da mărturie despre aceasta. În toate bisericile care se referă la fratele Branham păstorul își însușește zeciuiala Domnului. Aici zeciuiala, acolo și dincolo. Unii au devenit milionari, multimilionari pentru că și-au însușit zeciuiala Domnului. Nu! Zeciuiala Domnului este în hambar (casa visteriei), este pentru Casa Domnului. Nu pentru geanta păstorului! Ei iau unele afirmații ale fratelui Branham și își zidesc propria lor împărăție. Noi știm ce a vrut el să spună. După aceea fratele Branham a spus: „eu primesc 100 de dolari pe săptămână”. Așadar el nu a încasat zeciuiala. El doar a vrut să spună că toți aceia care slujesc cu Cuvântul lui Dumnezeu au dreptul să fie sprijiniți cu zeciuială ca să nu fie nevoiți să facă un serviciu pământesc. El a spus: „Eu primesc 100 de dolari pe săptămână”. Dar frații nu înțeleg nimic, se bucură și stăpânesc peste biserică cu o mândrie ieșită din comun.

Nu! Nu! Aceasta să fie departe de noi! Noi nu judecăm, dar credem că în toate situațiile Cuvântul lui Dumnezeu este singurul Adevăr, singura unitate de măsură. Zeciuiala și darurile de mâncare trebuie să fie aduse în Casa lui Dumnezeu, în hambarul lui Dumnezeu, acolo unde hrana este împărțită; acest lucru s-a și întâmplat aici și pentru aceasta Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima că putem avea parte de totul. Nu toți putem face călătoriile, dar cu toții Îi putem sluji Domnului; cu rugăciuni sau indiferent ce ar fi, să stăm în spatele lucrării lui Dumnezeu și s-o sprijinim.

Permiteți-mi să mai fac o observație. La acei oameni păstorului nu i face adresarea cu numele său, ci cu titulatura „Pastorul...”. În toate țările, începând cu Statele Unite, Canada și Anglia de fiecare dată fratelui conducător i se face adresarea cu „pastorul..., pastorul..., pastorul...”. Adresarea către conducător se face cu: „păstorul...”. Nu i se adresează cu „fratele...”, ci întotdeauna adresarea i se face cu „păstorul...”, „domnul pastor...”. Ce zice Sfânta Scriptură în Mat. 23 cu privire la aceasta? „*Și «Tată» să nu numiți pe nimeni pe pământ. Să nu vă numiți «Dascăli»*”. Ambele, să nu numești pe nimeni „Învățător” și nici „Păstor”; și nici „Tată” pentru că Unul singur este Tatăl vostru: Acela care este în ceruri. Până astăzi nimeni nu mi s-a adresat cu „Pastore..”, nici o singură dată. Sunt mulțumitor pentru aceasta, din inimă sunt mulțumitor pentru aceasta. Simplu, eu sunt fratele Frank. Așa cum a spus-o Domnul în Cuvânt: „*«Cine sunt frații Mei?» Oricine face voia Tatălui Meu care este în ceruri, acela Îmi este frate, soră și mamă*”. Iar noi, ca întâi născuți, Îi putem da lui Dumnezeu toată cinstea care I se cuvine Lui în vecii vecilor.

Să mai citim locurile din Psalmi care în ultima vreme au devenit o binecuvântare pentru noi, versetele în care este spus că nimeni care își pune încrederea în Domnul nu va rămâne de rușine. În Ps. 118:15 avem cuvinte puternice.

Ps. 118:15-16: „*Strigăte de biruință și de mântuire se înalță în corturile celor neprihăniți: dreapta Domnului câștigă biruința* („dreapta Domnului face fapte puternice” – lb. germ.)! *Dreapta Domnului se înalță; dreapta Domnului câștigă biruința!*”. Suntem mulțumitori. Biruitorul de pe Golgota l-a biruit și pe ultimul dușman. El i-a luat puterea. „*Unde îți este boldul moarte? Moarte unde îți este*

biruința?” Îi mulțumesc lui Dumnezeu, Lui care ne-a dăruit biruința prin Isus Hristos, Domnul nostru.

Tuturor fraților și surorilor care mai au necazuri în viața lor și cu alții. Dragi frați și surori, în situația în care vă aflați încredeți-vă în Domnul. El o va face bine. Rămâne așa: „Dreapta Domnului face lucrări puternice”. Noi credem aceasta. Ceea ce am adus înaintea lui Dumnezeu în rugăciune va fi ascultat și Dumnezeu Își va confirma Cuvântul Său. Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne veșnic valabil.

Încă o dată vers. 16: *„Dreapta Domnului se înalță; dreapta Domnului face fapte puternice!”*.

Permiteți-ne să citim în Is. 42 și apoi Mat. 12. Is. 42:1: *„Iată Robul Meu, pe care-L sprijin, Alesul Meu, în care Își găsește plăcere sufletul Meu. Am pus Duhul Meu peste El; El va vesti neamurilor judecata („dreptatea” – lb. germ.)”*.

Frați și surori, cu același scop a turnat Dumnezeu Duhul Său asupra Bisericii. Așa cum Duhul a venit asupra Răscumpărătorului nostru, același Duh Sfânt a venit asupra Bisericii răscumpărate, ca prin convingere, să vestească mesajul divin, mântuirea lui Dumnezeu, și să spună: *„Dreapta Domnului menține biruința”*. N-o menține doar pentru o scurtă perioadă de timp, ci o menține pentru totdeauna. Dreapta Domnului rămâne înălțată. Dacă citim în Mat. 12 vedem că încă o dată evanghelistul a atins și a pus în lumină această temă.

Citim Mat. 12 de la vers. 15. *„Dar Isus, ca Unul care știa lucrul acesta, a plecat de acolo. După El au mers multe noroade. El a tămăduit pe toți bolnavii”*. Dragi frați și surori, El i-a tămăduit pe toți bolnavii, pe toți care au venit la El, care L-au urmat, cei ce L-au crezut și-au putut trăi vindecarea și mântuirea lor. Vers. 16: *„și le-a poruncit cu tot dinadinsul să nu-L facă cunoscut”*. Acum urmează citatul din Is. 42: *„ca să se împlinescă ce fusese vestit prin prorocul Isaia, care zice: «Iată Robul Meu pe care L-am ales, Preaiubitul Meu, în care sufletul Meu își găsește plăcerea. Voi pune Duhul Meu peste El, și va vesti Neamurilor judecata („dreptatea” – lb. germ.)»”* (Mat. 12:17-18).

Citim mai departe, Mat. 12:19-21: *„El nu Se va lua la ceartă, nici nu va striga. Și nimeni nu-I va auzi glasul pe ulițe. Nu va frânge o*

trestie ruptă („țeavă îndoită” – lb. germ.) și *nici nu va stinge un fitil care fumegă, până va face să biruie judecata* („dreptatea” – lb. germ.).
Și Neamurile vor nădăjdui în Numele Lui”.

Sunt foarte mulțumitor că de la început Neamurile au fost incluse în planul de mântuire al lui Dumnezeu, începând de la prima făgăduință pe care Dumnezeu a dat-o lui Avraam în Gen. 12:3: „*toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine*”. Și apoi în Gal. 3 este scris că, în Hristos, binecuvântarea lui Dumnezeu a venit peste toate popoarele și națiunile. Dragi frați și surori, să-I mulțumim Dumnezeului nostru. Noi credem că El va desăvârși Biruitor lucrarea Lui. Toți vrăjmașii vor fi făcuți așternut al picioarelor Lui. În strigăte de biruință, triumfător, Își va lua Acasă Mireasa Lui. Iar noi care acum Îl credem pe Dumnezeu din toată inima vom fi prezenți atunci când Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va reîntoarce ca să ne ia Acasă.

Acum circulă o învățătură între „experții mesajului” că „Domnul, ca și Cap, a venit în anul 1963, iar ca Trup va veni cândva”. Nu mai pot suporta. Este bătaie de joc. Înaintea Feței lui Dumnezeu ai dreptul să întrebi: cine are dreptul să spună așa ceva? Domnul nostru a dat acolo călăuzirea: „Întoarce-te la Jeffersonville ca să poată avea loc deschiderea pecetilor”. Scumpi frați și surori, cât de mulțumitori putem fi că tot ceea ce a învățat și vestit fratele Branham noi o putem încadra biblic. Nu există niciun singur punct unde am putea avea ceva de comentat sau de care ne-am poticni. Apoi dacă fratele Branham, ca om, a spus: „Enoh a fost al șaptelea patriarh de la Noe”, atunci noi știm că el a vrut să spună altceva, și anume: „Enoh a fost al șaptelea patriarh de la Adam”. El a repetat aceasta de trei ori în aceeași predică. Dar și el a fost doar un om. Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru din tot sufletul pentru trimiterea robului și prorocului Său, pentru slujba profetică infailibilă pe care Domnul Dumnezeu i-a dăruit-o pentru ca atenția să ne fie îndreptată spre ceea ce ne-a pregătit Dumnezeu. Semnele și minunile, vindecările puternice au avut scopul de a-i determina pe oameni să înțeleagă că Dumnezeu este în lucrare, pentru ca apoi atenția lor să fie îndreptată spre ceea ce Dumnezeu ne are de spus prin mesajul care vine din Cuvânt.

Dragi frați și surori, eu presupun că toți vin de aproape și de departe ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Azi după amiază m-am bucurat când fratele Kukacika a venit în birou și mi-a urat binecuvântarea lui Dumnezeu, el a vorbit atât de clar încât am înțeles fiecare cuvânt. Este minunat! Ne gândim la timpurile trecute. În Praga am predicat în aceeași capelă în care a predicat Jan Hus. Un frate Frank a predicat în Praga, în capela în care a predicat Jan Hus. Fratele Siegfried a fost traducătorul meu de acolo. Dați-vă odată seama, de la început Dumnezeu a deschis toate ușile. Și acum în Ucraina, într-o clădire ortodoxă frumoasă, ca o a doua după Vatican, am vestit Cuvântul Domnului. Așa am auzit, că cei doi predicatori n-au niciun necaz cu predica, ci doar cu ce este în legătură cu fratele Branham. Dar și aceasta o poate face bine Dumnezeu. El poate deschide mintea pentru Scripturi, poate dăruia respect față de Cuvânt. Dumnezeu a trebuit să împlinească făgăduința pe care a dat-o: că El va trimite un proroc.

Să cuprindem despre ce este vorba astăzi aici. Să fie o zi a mulțumirii, o zi în care Îi mulțumim frumos Domnului Dumnezeului nostru. Uitați-vă cu toții pe calea pe care Dumnezeu v-a călăuzit, gândiți-vă la ziua când ați auzit mesajul Cuvântului pentru prima dată și Dumnezeu v-a dăruit credință ca să luați decizia corectă. Frate Kukacika și voi toți frații ați luat decizia corectă. Ce a spus Domnul nostru atunci? „*Voi cercetați Scripturile,...; dar nu vreți să veniți la Mine...!*” (Ioan 5:39-40). Acesta este marele necaz din ziua de astăzi: câți cercetează sfintele Scripturi, dar nu vor să vină la Domnul! Ei răstălmăcesc Cuvântul în toate direcțiile.

Așadar în această zi să-I mulțumim Dumnezeului nostru. Aceasta ar fi dorința mea, ca astăzi frații slujitori din fiecare limbă care sunt prezenți aici să vină în față și să-I dea cinstea și slava Domnului Dumnezeului nostru pentru ceea ce a făcut El în acest an. Scumpi frați și surori, Dumnezeu a făcut lucruri mari. Noi am putea cânta cântarea: „Doamne, Tu ai făcut lucruri mari cu noi. În praf și cenușă ne închinăm înaintea Ta”. Scumpi frați și surori, haideți să aducem înaintea Lui toate necazurile, toată povara care ne apasă și toate problemele. Peste tot sunt probleme, la tineri, la maturi, în căsnicii, peste tot sunt probleme. Vă rog frumos să punem totul la picioarele Domnului.

Să citim încă o dată Cuvântul. El nu va obosi până când nu-și va desăvârși Biruitor lucrarea Sa. Și în viața ta și în viața mea dreapta Domnului rămâne înălțată. În viața ta și în viața mea dreapta Domnului menține biruința. Sfârșitul va fi încoronat. De aceea este scris: „*Dar cine va răbda până la sfârșit va fi mântuit (încoronat)*”.

Astăzi în ultima zi a anului nu ne grăbim. Atât cât a fost posibil am dat o privire generală a ceea ce Dumnezeu a făcut în decursul multor ani și a ceea ce a făcut în acest an. Dumnezeu a făcut lucruri mari. Acum doresc să știu: a făcut Dumnezeu lucruri mari și în viața ta? Vreau să văd mâinile voastre. Dumnezeu a făcut lucruri mari în viețile noastre. Harul Lui a fost descoperit și Cuvântul Său pe care îl credem nu se întoarce gol înapoi. Dumnezeu a făcut lucruri mari în viețile noastre. În praf și cenușă ne închinăm înaintea Ta. Lăudat și cinstit să fii Tu, Doamne, Dumnezeul nostru.

Frate Schmidt mai spune-ne câteva cuvinte, sau mai bine spun eu. Toți care sunt aici n-au putut vedea cât de des în decursul acestui an fratele Schmidt și-a încărcat mașina cu literatură rusă s-a dus la Dortmund unde a predat-o ca să fie transportată în Ucraina și Rusia. Fratele Schmidt a lucrat cel mai mult dintre toți în biserica de aici. Mai ales pentru limba rusă el a făcut totul. Numele lui a fost amintit de două ori; o dată într-o prorocie pe care am recitat-o acum scurt timp: „Dintr-o țară îndepărtată Dumnezeu l-a călăuzit în acest loc”. Apoi, în acea vineri seara, a fost spus: „Așează-i în slujbă pe frații Leonhart Russ și Paul Schmidt”. Eu am auzit aceste nume și prenume și am făcut conform vocii lui Dumnezeu. Dumnezeul atotputernic să fie cu tine și să te binecuvânteze mai departe. Amin. Acesta este un bărbat care are poporul și lucrarea pe inimă.

Fratele Alfred Borg, bărbatul primului ceas care a fost cu mine în biserica penticostală. Când m-am întors cu mesajul din Statele Unite el a auzit mesajul și l-a crezut. Dumnezeu te-a binecuvântat și te-a pus să fii o binecuvântare; și-a binecuvântat întreaga casă. Te rog spune-ne câteva cuvinte.

Fratele Borg: „Toți suntem mulțumitori pentru ceea ce am auzit, o privire generală a ceea ce a făcut Dumnezeu în trecut și în acest an. Fratele Frank a mulțumit multor frați și surori. Eu sunt de părere că

în această seară noi toți să-i mulțumim frumos fratelui Frank pentru slujba lui în Împărăția lui Dumnezeu. Frate Frank, fii binecuvântat în Numele Domnului!”

La 83 de ani nu este atât de simplu. Frate Helmuth Miskys, te rog. Domnul Dumnezeu atotputernic a călăuzit așa că fratele Frank a făcut o vizită în casa părinților lui în Sao Paolo și a vestit Cuvântul ceasului într-un cerc restrâns și Domnul a deschis inima lui, și mai ales inima tatălui său și a mamei sale. Ei m-au primit, m-au cazat, au acceptat Cuvântul. Domnul Dumnezeu l-a binecuvântat peste măsură pe fratele nostru. El este o binecuvântare pentru toți vorbitorii de limbă portugheză. Dumnezeu să te binecuvânteze și să te facă mai departe o binecuvântare.

Aici în Europa este de neconceput, că mii și mii se adună, o mie cinci sute, două mii vin la serviciul divin, ei sunt roada propovăduirii pentru acest timp. Fratele Mbie, tatăl lui Jean Claude a spus că la ei se adună 1500 de persoane care ascultă transmisia în direct. Este puternic. Dragi frați și surori, aici în Europa aceasta nu se poate vedea atât de bine, dar pe întreg pământul Dumnezeu face lucruri mari. Suntem mulțumitori lui Dumnezeu. În Estul Europei, în România sunt cele mai mari adunări. Acolo se poate întâmpla ca două mii de persoane se fie într-o adunare. Tot așa se întâmplă dacă suntem în Paris unde sunt adunați împreună o mie cinci sute de persoane ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu îi folosește pe frații noștri. Frații lucrează împreună în Împărăția lui Dumnezeu. Același lucru se întâmplă în Franța, în Belgia. Dumnezeu dăruiește har peste tot. Am auzit o mărturie puternică din toate popoarele, limbile și națiunile. Noi avem mărturii vii în mijlocul nostru în legătură cu ceea ce a făcut Dumnezeu.

Dragi frați și surori, astăzi nu vom pleca așa repede, ci ne vom lua timp, o jumătate de oră, o oră, ca să vorbim unele lucruri, să ne urăm binecuvântarea lui Dumnezeu pentru anul următor. Din sigura convingere a celor scrise în cuvântul foarte bine cunoscut de toți din Rom. 10:10-11: „*Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire, după cum zice Scriptura: «Oricine crede în El nu va fi dat de rușine»*”. De aceasta aparține Cuvântul din Ps. 118: „*Dreapta Domnului este înălțată.*

Dreapta Domnului menține biruința. Dreapta Domnului face lucruri mari”.

Dumnezeu să binecuvânteze pe toți frații care sunt aici și traduc în diferite limbi, lucrează în Împărăția lui Dumnezeu. Dumnezeu să binecuvânteze în toate popoarele, limbile și națiunile. V-o mai spun încă o dată, poate pentru că fratele Müller a amintit Cuvântul din Lc. 17:10: „*Tot așa și voi, după ce veți face tot ce vi s-a poruncit, să ziceți: «Suntem niște robi netrebnici...»*”. Eu spun aceasta înaintea Feței lui Dumnezeu: după fiecare predică sunt atât de zdrobit. Nu a fost nicio singură predică după care am plecat din adunare cu capul pe sus. De fiecare dată am fost smerit și mulțumitor din inimă, dar niciodată încrezut. Ci am fost mulțumitor că Dumnezeu dăruiește Cuvântul Său. Noi venim cu toții aici. Eu nu știu unde să încep și unde să continui fiindcă n-am un plan mai dinainte. Noi ne încredem în Domnul de fiecare dată din nou pentru ca El să ne poată vorbi prin Cuvânt și, prin har, tuturor să ne dăruiască har ca să credem din toată inima. Și dintr-o convingere interioară putem spune: „Ferice de urechile care aud, ferice de ochii care văd”. Și acesta este har și acesta este un cadou al Dumnezeului atotputernic. Încă o dată din acest loc: fie ca Dumnezeu să dăruiască binecuvântarea Lui tuturor de pe întregul pământ, din toate popoarele, din toate limbile și națiunile. Și așa cum a fost exprimat: El să-Și desăvârșească lucrarea, ca să înfățișeze înaintea Lui Biserica Sa Mireasă, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta. Noi credem aceasta fiindcă așa este scris și de aceea așa se va întâmpla.

Voi toți ați venit cu necazurile voastre, iar noi le vom aduce pe toate înaintea Feței lui Dumnezeu. Așa cum am citit, Domnul i-a vindecat pe toți aceia care au venit la El. Tocmai acum îi văd pe unii din Iran. Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze în mod deosebit! Dați-vă odată seama, Iran! Dumnezeu cheamă afară de pretutindeni. Lui Îi dăm toată cinstea și lauda care I se cuvine numai Lui. Aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o pentru noi. Cineva dintre frați a citit sau a spus aici că atunci oamenii au găsit har înaintea lui Dumnezeu și au ascultat de ceea ce le spunea Domnul. Astăzi El ne-a vorbit pentru că am primit har înaintea Lui și Cuvântul pe care El l-a exprimat noi l-am primit cu teamă și respect. Pentru că așa este scris: „cel ce tremură la

Cuvântului Lui”. Să respectăm Cuvântul Lui Dumnezeu ca sfânt, să ne încredem în Domnul și să știm că cerul și pământul vor trece, dar ceea ce a făgăduit Dumnezeu rămâne veșnic valabil.

Suntem mulțumitori pentru cor. Și prin cântări este exprimat ceea ce este propovăduit prin Evanghelie, fapta glorioasă care a avut loc pentru noi pe crucea Golgotei. Cine cunoaște cântările să cânte din toată inima. Laudă și cinste Domnului.

Fapte 2:2-4: *„Deodată, a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic și a umplut toată casa unde ședeau ei. Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei și s-au așezat câte una pe fiecare din ei. Și toți s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească”.*

Haideți ca acum prin credință să ne rugăm cu toții împreună.

Iubite Domn, Îți mulțumim din toată inima pentru Cuvântul Tău. Timpul sfârșitului este aici, revenirea Ta este aproape. Tu ai spus: *„Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie”.*

Iubite Domn, revarsă-Ți Duhul Tău, dăruiește-ne ploaia târzie! Dumnezeule, Dumnezeule, Te rugăm pentru aceasta. Bindecuvântează din bogăția harului Tău, bindecuvântează în toate limbile, bindecuvântează în mijlocul nostru, bindecuvântează în toate popoarele și națiunile. Ție atotputernicului Dumnezeu Îți aducem slava, mărirea, cinstea și închinarea, acum și în vecii vecilor. Aleluia! Tot poporul spuneți „Aleluia”. Cinste și mărire Dumnezeului nostru! Slavă și mărire Dumnezeului nostru. Aleluia! Amin.

Sfârșitul va fi asemenea începutului. Domnul nostru este Alfa și Omega, este Cel dintâi și Cel din urmă. Cum deseori am spus, prima și ultima predică vor fi în conformitate. Prima și ultima lucrare supranaturală a lui Dumnezeu vor fi asemănătoare. Noi vom fi o inimă și un suflet, ne vom aduna, puterea lui Dumnezeu se va coborî și focul lui Dumnezeu va cădea. Limbile noastre vor fi atinse de acest foc și Îi vom mulțumi Domnului.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, Îți mulțumim din toată inima pentru această zi și această trecere în următorul an. Tu ai dăruit har și vei dăruia har mai departe până când noi vom vedea ceea ce am

crezut. Fiecare făgăduință a lui Dumnezeu este «Da» și «Amin». Noi suntem copii ai făgăduinței și credem ceea ce a făgăduit Dumnezeu. El va împlini totul. Frați și surori, vă rog fiți întăriți în credință și fiți siguri că dreapta Domnului menține biruința, dreapta Domnului face lucrări puternice. Eu sper că n-a mai rămas neadusă nicio cerință de rugăciune, ci toți am încredințat totul Domnului. Amin.